

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-169/03. sz., Sergio Rossi SpA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. március 1-jén hozott ítélete ellen a Sergio Rossi SpA által 2005. május 17-én benyújtott fellebbezés

(C-214/05 P. sz. ügy)

(2005/C 182/54)

(az eljárás nyelve: olasz)

A Sergio Rossi SpA (képviseli A. Ruo, az alicantei ügyvédi kamara [Spanyolország] tagja) 2005. május 17-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-169/03. sz., Sergio Rossi SpA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. március 1-jén hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

1. semmisítse meg teljes egészében a jogvita tárgyát képező megtámadott ítéletet a 40/94 tanácsi rendelet 8. és 73. cikkei, valamint az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. és 81. cikkei megsértése miatt;
2. másodlagosan semmisítse meg a megtámadott ítéletet azon részében, amely a SISSI ROSSI védjegy „bőr és bőrutánzatok” tekintetében történő lajstromozására vonatkozik;
3. másodlagosan ismerje el a bizonyítékok előterjesztésére való jogot, semmisítse meg teljes egészében a megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, hogy az megvizsgálhassa az elfogadhatatlannak nyilvánított bizonyítékokat, vagy alternatív jogcímen, a 40/94 rendelet⁽¹⁾ 73. cikkében foglalt nyilatkozattételi jognak megfelelően utalja jelen ügyet az OHIM fellebbezési tanácsa elé, hogy az határidőt állapíthasson meg a nyilatkozat megtételére;
4. az Európai Közösségek Bírósága 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 69. cikke (2) bekezdése értelmében az alperest mint pervesztes felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat hibás az alábbi rendelkezések megsértése következtében:

1. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 81. cikke, mivel a megtámadott ítélet nem tartalmaz indokolást az elsődleges kereseti kérelem tekintetében.
2. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 44. cikk 1.§-a, mivel a felperes által benyújtott bizonyítékokat elfoga-

dhatatlannak nyilvánították, míg a felperes álláspontja szerint ezeket el kellett volna fogadni; másodlagosan tekintetbe kell venni, hogy a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94 tanácsi rendelet 73. cikkét félreértették, amennyiben az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban a felperesnek nem volt lehetősége nyilatkozat tételére a vitatott áruk között fennálló vagy fenn nem álló hasonlóságra vonatkozó érvekről.

3. A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke, mivel a Miss Rossi és Sissi Rossi védjegyeket inkompatibiliseknek kell tekinteni. Hiszen az olyan áruk, mint „női táskák” és „női cipők” hasonlóaknak kell tekinteni, csakúgy mint magukat a védjegyeket. Az áruk és a védjegyek egyidejű hasonlósága következtében e rendelkezés értelmében összetéveszthetőség fennállását kell megállapítani a védjegyek között is.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló 1993. december 20-i 40/94 tanácsi rendelet (HL 11., 1994. 1. 14., 1. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. május 17-én benyújtott kereset

(C-218/05. sz. ügy)

(2005/C 182/55)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: K. Simonsson és C. Loggi meghatalmazotti minőségben) 2005. május 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. június 27-i 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelv 29. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2004. február 5-én lejárt.

(¹) HL L 208., 2002. 8. 5., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 7. kötet, 12. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Spanyol Királyság ellen 2005. május 18-án benyújtott kereset

(C-219/05. sz. ügy)

(2005/C 182/56)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: D. Recchia meghatalmazotti minőségben, J. Rivas-Andrés és J. Gutiérrez Gisbert ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. május 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Spanyol Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy mivel Sueca, ennek agglomerációja és La Ribera (Valencia) egyes településeinek települési szennyvizet egy érzékenynek minősülő területre történő kibocsátásuk előtt nem kezelte megfelelő módon, a Spanyol Királyság nem teljesítette a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (¹) 3. és 4. cikkéből, valamint 5. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
2. kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

– A Spanyol Királyság nem teljesítette a hivatkozott irányelv 3. cikkéből eredő kötelezettségeit: az említett cikk értelmében a 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációknál az „érzékeny terület”-nek tekintett befogadó vizekbe kibocsátott települési szennyvíz esetében a tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerek legkésőbb 1998. december 31-ig elkészüljenek. Mind Sueca agglomerációja, mind pedig a Valencia megyében található La Ribera kerület agglomerációinak nagyobb része 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb népességgel rendelkezik, és szennyvizüket „érzékeny” minősített területre bocsátják ki. Kétségtelen, hogy még nem készültek el az ezen agglomerációk összes szennyvizét befogadó gyűjtőrendszerek.

– A Spanyol Királyság nem teljesítette a hivatkozott irányelv 4. és 5. cikkéből eredő kötelezettségeit: ez a két cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy a 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk esetében a települési szennyvizet érzékeny területekre való kibocsátásuk előtt a másodlagos kezelésnél szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak vessék alá, legkésőbb 1998. december 31-ig. Kétségtelen, hogy Sueca összes szennyvizét nem vetik alá a másodlagos kezelésnél szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak a tenger érzékeny területére való kibocsátásuk előtt. La Ribera kerület agglomerációi szennyvizeinek nagyobb része sem kerül megfelelő kezelésre ugyanezen érzékeny területre történő kibocsátása előtt. Sueca tengerparti agglomerációja (El Perelló, Les Palmeres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey és Boga del Mar) 37 000-51 000 főből álló nyári népességével, szennyvizet csak másodlagos kezelésnek vetik alá az érzékeny területre történő kibocsátásuk előtt.

(¹) HL L 135., 1991.5.30., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26.o.

A Bayerisches Verwaltungsgericht München 2005. május 4-i végzésével a Daniel Halbritter kontra Freistaat Bayern ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-227/05. sz. ügy)

(2005/C 182/57)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bayerisches Verwaltungsgericht München (Németország) 2005. május 4-i végzésével, amely 2005. május 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Daniel Halbritter kontra Freistaat Bayern ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bayerisches Verwaltungsgericht München a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 91/439/EGK irányelv (¹) 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével együtt olvasott 1. cikkének (2) bekezdését, hogy egy tagállam a területén akkor sem tagadhatja meg egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély alapján a vezetés jogát, ha az előbbi tagállam területén a vezetői engedély tulajdonosával szemben az ezen állam által megadott vezetői engedély visszavonására vagy érvénytelenítésére tettek intézkedést, ha az ezzel az intézkedéssel elrendelt, új vezetői engedély megadására vonatkozó tilalmi idő lejárt, mielőtt a másik tagállamban kiállították volna a vezetői engedélyt és